

Ter inleiding: "Wat je mee krijgt".

In deze nieuwsbrief wil ik jullie meenemen naar een uitspraak van mijn vader.

Niets went zo snel als niet meer werken en niet meer kerken.

Ik heb nog nagekeken of ik dit in spreekwoordenboeken tegen kwam, maar niet. Dus valt het in de categorie wijsheden van mijn vader.

En deze zegswijze past goed in deze tijd: Ik hoef niet meer te werken, en dat went inderdaad snel. Na korte tijd kon ik mij al niet meer voorstellen dat ik "vroeger" nog tijd had om 8 uur per dag te werken. Dat rustiger leven, minder druk, bevalt goed en ik ben daar snel aan gewend. De zegswijze van mijn vader klopt.

In deze tijden van rondwarend coronavirus is ook kerkgang niet meer gewoon en regulier. Nu mag het wel weer, maar onder voorwaarden. Maar om voor mijzelf risico's te vermijden -door leeftijd en hartproblemen hoor ik tot de risicogroep- krijg ik vanuit het protocol van onze kerkgemeenschap het advies thuis te blijven. Overigens zou ik voor mijzelf misschien nog wel een behapbaar risicootje willen nemen, maar ik leef niet op een eiland. Om besmetting van zoon Paul te voorkómen, vermijd ik ook schijnbaar behapbare risicootjes. Met andere woorden, ik ga al een tijd niet in persoon naar een kerkdienst.

De vraag is nu of dat niet meer kerken net zo snel went als dat niet meer werken.

En dan moet ik zeggen, dat ik de zondagochtend nu nog steeds vreemd vind. De viering kan je meemaken via de gestreamde beelden, maar in het echie is het toch anders. Want ik mis bijvoorbeeld de samenzang. En waar ik niet aan wen, is het ontbreken van die dingen die een kerkdienst voor mij meer maken dan een samenkomst van een groep gelijk gestemde zielen. Het elkaar met een glimlach of knikje begroeten, ha, zij is er ook. In gesprek bij de koffie na de dienst. Samen aan tafel gaan en brood en wijn delen.

Nou pa, Ik betwijfel of dit deel van je zegswijze klopt.

Groet, Jan Klaver

Paradijs

Onze ecologisch aangelegde tuin, brengt ons deze zomer veel. We genieten ervan. Het is ons kleurrijk en zonnig paradijsje, een plek waar je je terug kunt trekken uit de onrustige wereld: uitbundig bloeiende bloemen die een variatie aan insecten, vlinders en bijen aantrekken, een waterbron die vogels aantrekt om van het water te drinken en erin te badderen, een wadi met bloeiende waterplanten die gevuld wordt met het regenwater van de goot, geluid van stromend water en tsjilpende mussen.

En toch weet ik ook dat we leven in een wereld die niet volmaakt is, een fragmentarische wereld waarin mensen niet volmaakt zijn en de wereld gebroken is. In het bijzonder denk ik aan Beirut, in scherven en een tekort aan van alles. Vele handen zijn nodig om de stad op orde te krijgen.

Is het daarom dat ik deze zomer ook zo geraakt ben door het werk van Eli Content in het Joods Historisch Museum?

Volgens de joodse mystiek (kabbala), is de schepping nog tijdens het ontstaansproces door een oerramp uiteengeslagen. Hierdoor raakte alles volledig uit balans en – belangrijker nog – werd de schepping nooit voltooid. Het is de taak van de mens om met zijn handelingen voortdurend bij te dragen aan het herstel ervan.

In het werk van Eli Content komen vaak handen voor. De scheppende hand van God en de scheppende handen van mensen. Eli Content scheidt met zijn werk een eigen wereld. Zo is in het kindermuseum een droombos in wording met felgekleurde menshoge figuren van karton. Paradijselijk is de rust van stromend water, zachte wind, kinderen die vertellen wat ze zien en horen.

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. In zijn werk 'Beresjiet, het paradijs' verbeeldt Eli Content zijn eigen Hof van Eden. Het werk is speciaal gemaakt voor de loofhut van de Portugese Synagoge. Het is een bonte collage op een basis van krantenpapier.

Van kranten uit vele landen om de diaspora te symboliseren, heeft hij voorstellingen bijeen gebracht waarin het paradijs uit het scheppingsverhaal een hoofdrol speelt. 'Dat is een van de mooiste verhalen, die ik ken,' aldus Eli. We zien onder meer een silhouet van een mens, opgebouwd uit letters van het Hebreeuwse alfabet. Dit silhouet ziet Eli Content als een figuur, een symbool die het verhaal tot leven moet brengen.

De letters boeien me. Is het niet zo dat letters tot leven moeten komen in wat een mens doet? In de zin van: wat je zegt met je ook doen.... En de daad bij het woord voegen.

Voor mij is het 'goede leven' geen leven zonder brokstukken, maar het wordt wel bepaald door wat wij doen om bij te dragen aan het heel maken van de wereld.

Lydia Roosendaal, jeugdwerker voor jong en oud

Filmpje op website

Zondag 16 augustus wordt op de website het vierde filmpje vertoond in de serie 'Het verhaal gaat...'. Rik Willemsen leest een tweede verhaal over Abraham, in de bijbelse hervertelling van Nico ter Linden. De directe link is

<https://youtu.be/1OQJ-s5Sii0>

Collecten

De collecten op zondag 16 augustus zijn bestemd voor plaatselijk diaconaat, algemeen plaatselijk kerkenwerk en voor onderhoud van het kerkgebouw.

Startzondag 6 september: 'Het goede leven'

Er wordt gewerkt aan een Startzondag voor jong en oud die coronaproof is.

Daarvoor kijken we naar zondag 6 september, een datum om nu al vast te leggen!

We gaan aan de slag met het nieuwe jaarthema: 'Het goede leven'. Na de startdienst, die om 10.00 uur begint, is er koffie en limonade. Vanaf 11.30 uur zijn er allerlei activiteiten voor viertallen. Rond 12.30 uur wordt er iets gedronken en gegeten (verrassing!). Om 13.00 uur is de afsluiting.

Wie niet naar de kerkdienst komt, kan alsnog vanaf 11.00 uur meedoen. Het programma is ook geschikt voor wie slecht ter been is. Zie voor nadere informatie de komende Samen Verder en de Nieuwsbrieven en Kerkbrieven.

Het is belangrijk dat u zich van te voren opgeeft (naam, telefoonnummer, aantal personen). Dat kan bij Riet Andringa, het liefst per mail pgwbdstartzondag@gmail.com. Aanmelden kan ook bij ds. Jan Offringa. Graag zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk 31 augustus.

Hartelijke groet,
Cobie de Boer, Maria Eigenhuis
en Jan Offringa